

land er af samme Art som Forskrækkelsen her. Men om de Forskrækkelser, vi kende fra Bladenes Referater, synes jeg, vi have faaet saa mange Oplysninger, at vi kunne se, at det har været en tom Forskrækkelse, en Forskrækkelse uden Grund. Naar Pryglestraffen i Motiverne til det af Justitsministeren forelagte Lovforslag i de allerførste Linier motiveres ved Ordene: „Det er en Kendsgerning, at Antallet af de Forbrydelser, der i særlig Grad vidne om Gerningsmandens Raahed og Voldsomhed, i den sidste halve Snes Aar er tiltaget stærkt her i Landet“, vide vi, at der netop her ikke kan tales om en Kendsgerning, thi det paastaaede er saa tvivlsomt og saa omdisputabelt, at vi ikke en Gang i denne Sal kunne blive enige derom. Naar man altsaa efter min Mening ikke kan slutte noget fra Motiverne til Justitsministerens Lovforslag til Indholdet deraf eller til den her bestaaende Retstilstand, vilde det dog være for meget forlangt, at jeg skulde slutte fra Motiverne til Garrottersact til Formaalstjenligheden af denne Strafs Indførelse i England.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror ikke, det vil lykkes det ærede Medlem ved at tale om andre Ting at redde sine Beviser fra den Syndflodens Undergang, hvori de aabenbart befinde sig. Det ærede Medlem taler nu igen om, at Garrotterloven 1863 var kommen til Verden under et Anfald af pludselig Forskrækkelse. Men det ærede Medlems Beviser gik netop ud paa, at al Garrottering var ophørt og forbi over et halvt Aar før Garrotterloven udkom, og at Recorderen havde i Januar Maaned 1863 gratuleret Storkjuren til, at nu var Garrotteringen endelig forbi. Ikke desto mindre siger det ærede Medlem, at Forskrækkelsen holdt sig i et halvt Aar til og fik sit Udtryk i Lovens Motiver, som gik ud paa, at de bestaaende Love, der dog som jeg oplyste, vare ret skrappe, ikke vare tilstrækkelige til at holde Voldsomhed nede, hvorfor der udkom denne Lov om, at som Tillæg til disse Straffe skulde Voldsmanden have nogle gode Prygl.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds Ordet.

Alfred Christensen: Nej, Forskrækkelsen gaar ikke saadan over, fordi Ondet er hævet. Den Dag, Jens Stryg var sat i Arrest, var der alligevel Forskrækkelse blandt alle Danmarks Kvinder og Mænd.

Han sidder der endnu, og Forskrækkelsen vedvarer endda.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror dog, at de Krav, som den første Forskrækkelse over Jens Strygs Udaad medførte, og som gik meget vidt — den gik saa vidt, at den egentlig gik ud paa, at alle, der vare i en lignende Stilling som Jens Stryg, skulde have deres Hoved hugget af straks — ikke vilde kunne rejses et halvt Aar efter. Og ganske umuligt er det, at den engelske Regering og den engelske Lovgivningsmagt skulde af Forskrækkelse kunne gaa hen og træffe Lovbestemmelser mod Garrotteruvæsenet, hvis det var hørt op et halvt Aar forud, og en højtstaaende Embedsmand havde været saa sikker paa, at det var hørt op, at han, som det ærede Medlem oplyste i sine saakaldte Beviser, offentlig havde gratuleret Nationen dertil.

Formanden: For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds Ordet.

Alfred Christensen: Vor egen højtærede Justitsminister er jo netop et Bevis paa, hvorledes Forskrækkelsen kan holde sig, thi længe efter at Jens Stryg var fanget, hvilket Faktum den højtærede Justitsminister maatte være bekendt med, har Justitsministeren her i Salen fremlagt et Prygleforslag ikke blot mod Voldsmænd men ogsaa mod Voldtægtsmænd, rettet mod Folk af hans Kaliber.

Justitsministeren (Alberti): Mit Forslag om, at Personer, der begik Voldtægt, ogsaa skulde have legemlig Straf, var ikke foranlediget ved Jens Stryg, men var foranlediget derved, at det havde vist sig, at Voldtægtsforbrydelserne i en Række af Aar vare tiltagne i Antal, og fordi jeg havde, og for den Sags Skyld endnu har den Mening, at en Tillægsstraf af Prygl vil være en udmærket Ting lige over for Voldtægt. Det vil paa ingen Maade holde alle Voldtægtsmænd i Ave, men det vil, tror jeg, holde en overordentlig stor Mængde af dem fra at falde i Fristelse.

Formanden: For en kort afsluttende Bemærkning har Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds Ordet.

Alfred Christensen: Jeg havde haabet, at den højtærede Justitsministers Lov-